Lieta Nr. 11400014315
K11-0116-15

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Cēsīs, 2015.gada 22.aprīlī

Cēsu rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis H.Brasovs
ar sekretāri I.Mieriņu
piedaloties prokuroram E.Kukarelam
aizstāvei G.Karitonei
atklātā tiesas sēdē izskatot krimināllietu
/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta 1.daļas,

k o n s t a t ē j a :

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā.

2015.gada 26.februārī ap pulksten 15.39 AS „Drogas" veikalā „Drogas" Cēsu novadā, Cēsīs, Uzvaras bulvārī 3 /pers. A/, būdama agrāk tiesāta, par ko sodāmība nav dzēsta vai noņemta, svešas kustamas mantas slepenas nolaupīšanas nolūkā, no veikalā pārdošanai izliktām precēm paņēma AS „Drogas" piederošo matu eļļu „Isana Profesional" 4,49 EUR vērtībā, kuru noslēpa savas virsjakas piedurknē un slepeni, nesamaksājot par to, iznesa no veikala garām kasei, pēc kā aiznesa un izmantoja kā sev piederošu.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta 1.daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Cietušā AS „Drogas" pilnvarotā pārstāve /pers. B/ pirmstiesas procesā pieteica kaitējuma kompensāciju par nodarīto materiālo zaudējumu 4,49 EUR (četri eiro 49 centi).

Apsūdzētā/pers. A/ tiesas sēdē savu vainu atzina pilnībā visā viņai izvirzītajā apsūdzībā, neapstrīdēja inkriminētā noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, atzina par pamatotu cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju, izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi. Aizstāve G.Karitone pievienojās izteiktajam lūgumam.

Prokurors E.Kukarels atzina, ka ir konstatēti Kriminālprocesa likuma 499.pantā paredzētie apstākļi, lietā nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi.

Tā kā apsūdzētā atzina savu vainu visā viņai izvirzītajā apsūdzībā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētās vainu un noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, apsūdzētā pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pieņēma lēmumu neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, vienlaikus izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, tas ir, ka šādu spriedumu apelācijas kārtībā var pārsūdzēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem.

Ņemot vērā, ka tiesā netika izdarīta pierādījumu pārbaude, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta 3.daļu, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Atzīstot apsūdzētās vainu par pierādītu, noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, kā tas norādīts apsūdzībā un spriedumā, par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa secina, ka apsūdzētā ir sodāma.

Izlemjot jautājumu par apsūdzētajai nosakāmā soda veidu un mēru, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35. un 46.panta prasībām, ņemot vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgās personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, Krimināllikuma 180.panta 1.daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta 2.daļu, par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstama savas vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta 1.daļas 1.punktu, /pers. A/ atbildību pastiprinošais apstāklis ir tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

/pers. A/ tiesāta 2013.gada 2.aprīlī Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā pēc Krimināllikuma 253.[1] panta 1.daļas, sodīta ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 6 mēnešiem, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem 6 mēnešiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2013.gada 13.aprīlī. /l.l.33-35/ Pēdējā gada laikā /pers. A/ nav saukta pie administratīvās atbildības, bet nav nomaksāts 2011.gadā uzliktais administratīvais naudas sods. /l.l.36/ /pers. A/ deklarētā un faktiskā dzīvesvieta /adrese/. /pers. A/ nav precējusies, apgādājamo personu nav. /l.l.29-32/ Nav ziņu par oficiālu darbavietu, pēc pašas vārdiem reģistrējusies Nodarbinātības valsts aģentūrā kā darba meklētāja.

Izlemjot jautājumu par apsūdzētajai nosakāmā soda veidu un mēru, tiesa bez apsūdzētās personību raksturojošām ziņām, viņas attieksmes pret izdarīto, ņem vērā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Krimināllikuma 180.panta 1.daļas sankcija paredz sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma rezultātā radīto kaitējumu, apsūdzētās attieksmi pret nodarīto, izglītības līmeni, nodarbošanos, tiesa atzīst, ka par konkrēto noziedzīgo nodarījumu /pers. A/ nav piemērojams likumā paredzētais bargākais sods, tas ir, brīvības atņemšana, bet sods nosakāms piespiedu darbu veidā. Naudas sods nav piemērojams, jo šāda soda piemērošanas iespēju izslēdz apsūdzētās materiālais stāvoklis. Lemjot jautājumu par soda mēru, tiesa ņem vērā, ka lietā konstatēts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis.

Šo noziedzīgo nodarījumu /pers. A/ izdarījusi nosacītas notiesāšanas laikā, līdz ar ko galīgais sods pēc spriedumu kopības nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, šajā spriedumā noteiktajam sodam pilnībā pievienojot sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma, tas ir, brīvības

atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 5 (pieciem) mēnešiem 28 (divdesmit astoņām) dienām. Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta 10.daļu, ja nosacīti notiesātais pārbaudes laikā izdara jaunu noziedzīgu nodarījumu, viņam piespriestais sods ir izpildāms un tiesa nosaka sodu saskaņā ar šā likuma 51. un 52.pantā paredzētajiem noteikumiem.

Lietā nav konstatēti Krimināllikuma 55.panta 10.[1] daļā noteiktie izņēmuma gadījumi, kas paredz iespēju pagarināt pārbaudes laiku.

Apsūdzētā/pers. A/ atzina par pamatotu cietušā AS „Drogas" pieteikumu par kaitējuma kompensāciju, neapstrīdēja savu pienākumu atlīdzināt cietušajam nodarītos zaudējumus.

Kriminālprocesa likuma 22.pants paredz, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai. Kriminālprocesa 350.pants nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.pantu, cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai. Minētās prasības ir ievērotas.

Kriminālprocesa likuma 352.panta 4.daļā noteikts, ka kaitējuma nodarītājs var labprātīgi piekrist cietušā noteiktajam kompensācijas apmēram, kā tas konstatēts arī šajā lietā. Arī Civilprocesa likuma 193.panta 5.daļa nosaka, ka gadījumos, kad atbildētājs pilnībā atzinis prasību, tiesa sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies. Konkrētajā gadījumā tas ir Civillikuma 1635.pants, kur noteikts, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, dod tam, kam tā kaitējusi, tiesību prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Ņemot vērā, ka apsūdzētā /pers. A/, kura ar šo spriedumu tiek atzīta par vainīgu tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, atzina par pamatotu cietušā pieteikumu par kaitējuma kompensāciju pilnā apmērā, tiesai nav šaubu par iesniegto aprēķinu pamatotību, kaitējuma kompensācijas pieteikums ir apmierināms.

Tiesas sēdē apsūdzētās /pers. A/ aizstāvību norīkojuma kārtībā realizēja zvērināta advokāte G.Karitone, kurai, saskaņā ar iesniegto rēķinu, un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" par veikto darbu pienākas honorāra samaksa no valsts budžeta līdzekļiem 37 EUR (trīsdesmit septiņi eiro). Minētie izdevumi, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84., 85., 368.pantu, piedzenami par labu valstij no apsūdzētās /pers. A/.

Izlemjot jautājumu par lietiskajiem pierādījumiem un dokumentiem, tiesa vadās pēc Kriminālprocesa likuma 240.panta prasībām.

Ņemot vērā iepriekš minēto, vadoties pēc Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 524., 527., 528. un 529.panta, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 180.panta 1.daļas un sodīt ar piespiedu darbu uz 60 (sešdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta 1.daļu, noteiktajam sodam pilnībā pievienojot sodu, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 2.aprīļa sprieduma, galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 5 (pieciem) mēnešiem 28 (divdesmit astoņām) dienām, piespiedu darbu uz 60 (sešdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2.[1] daļu, piespriesto piespiedu darbu izpildīt patstāvīgi, tā izpildi uzsākot pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli - uzturēšanās noteiktā vietā atstāt negrozītu, līdz tiesas spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu AS „Drogas" kompensāciju par mantisko zaudējumu 4,49 EUR (četri eiro 49 centi).

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij ar advokāta darba samaksu saistītos procesuālos izdevumus 37 EUR (trīsdesmit septiņi eiro) (saņēmējs: Valsts kase Nr. 90000050138, konts Nr. LV68TREL1060001239300), nosakot šajā daļā 30 (trīsdesmit) dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā lietiskos pierādījumus: 1 gab. CD disku ar videonovērošanas ierakstu no veikala „Drogas", kas pievienots krimināllietai, iznīcināt.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā 10 (desmit) dienu laikā, sūdzību vai protestu iesniedzot Cēsu rajona tiesā.

Tiesnesis H.Brasovs